

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE**

Al. Józefa Piłsudskiego 38, 35-001 Rzeszów

WOOS.420.3.7.2022.BK.54

Rzeszów, dnia 31 października 2023 r.

**DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Działając na podstawie:

- art. 104, art. 108 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.);
- art. 71 ust. 2 pkt 2, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. j, art. 84, art. 85 ust.1 i ust. 2 pkt 2, ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm.);

po rozpatrzeniu wniosku z dnia 07 listopada 2022 r., znak: OGiE.DW.DWO.31-12.2022 Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku, reprezentowanego przez Pana Macieja Nowakowskiego Dyrektora Wsparcia Prac Geologicznych, Oddziału Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu gazu ziemnego ze złoża Mirocin;

oraz niżej wymienionej dokumentacji m.in.:

- 1) Karty informacyjnej przedsięwzięcia wraz z jej uzupełnieniami (wersja ujednoczona dokumentu – lipiec 2023 r.),
- 2) mapy z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie ono oddziaływać,
- 3) mapy przedstawiającej dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzonej w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski oraz obejmującej obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie,
- 4) Zaświadczenia Wójta Gminy Zarzecze o braku Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla obszaru i terenu górniczego złoża gazu ziemnego Mirocin, w obrębie Gminy Zarzecze,
- 5) Zaświadczenia Wójta Gminy Roźwienica o braku Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla obszaru i terenu górniczego złoża gazu ziemnego Mirocin, w obrębie Gminy Roźwienica,
- 6) Informacji Wójta Gminy Pawłosiów o braku Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla obszaru i terenu górniczego złoża gazu ziemnego Mirocin, w obrębie Gminy Pawłosiów, za wyjątkiem działek nr 564/20 i 564/16 położonych w obrębie ewid. Cieszacin Mały,
- 7) Wypisu i wyrys z Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu budownictwa mieszkaniowego „Cieszacin Mały” działki nr 564/20, 564/16 w Gminie Pawłosiów, województwo podkarpackie, zatwierdzonego uchwałą Nr V/42/2003 Rady Gminy Pawłosiów z dnia 30 maja 2003 r.

orzekam

STWIERDZAM brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia **polegającego na wydobywaniu gazu ziemnego ze złoża Mirocin**, pod następującymi warunkami.

1. Wierzchnia warstwa gleby zdjęta z obszaru przeznaczonego pod wiertnię zmagazynowana w formie pryzm (wału) wokół wiertni, zostanie wykorzystana do rekultywacji terenu wiertni.
2. Drzewa i krzewy (wraz ze strefą korzeniową) znajdujące się w najbliższym otoczeniu terenu wiertni pod pogłębienie odwiertu Mirocin-50 oraz dróg dojazdowych do wiertni zostaną zabezpieczone na etapie realizacji robót przed uszkodzeniem poprzez:
 - a) ręczne wykonywanie prac w obrębie bryły korzeniowej,
 - b) odeskowanie lub osłonięcie pni drzew matami jutowymi lub słomianymi do wysokości osadzenia pierwszych gałęzi, a w przypadku gdy nie będzie to możliwe do wysokości min. 1,5 m,
 - c) wyгородzenie grupy drzew i krzewów płotem lub obudową z desek,
 - d) przykrywanie systemów korzeniowych drzew i krzewów matami lub folią oraz podlewanie wodą w zależności od warunków pogodowych,Po zakończeniu robót zostanie wykonany demontaż zabezpieczeń drzew i/lub krzewów.
3. Przed rozpoczęciem prac wiertniczych, związanych z rekonstrukcją/obróbką odwiertów, należy w promieniu 500 m od istniejącego otworu wiertniczego określić lokalizację istniejących ujęć wody (w tym studni przydomowych) oraz wykonać w nich pomiary głębokości zwierciadła wody oraz badania w zakresie: odczyn pH, temperatura, przewodność elektrolityczna właściwa, metale (As, Ba, Sn, Zn, Cr, Al, Cd, Co, Cu, Hg), K, siarczany, wodorowęglany, azotany, azotyny, chlorki, azot amonowy, azot ogólny, indeks oleju mineralnego (C10-C40) - węglowodory ropopochodne, lotne węglowodory aromatyczne (BTEX) – benzen, toluen, ksylen, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA) – benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten benzo(ghi)perylene, benzo(k)fluoranten, indeno (1,2,3-cd)piren, fenole lotne - indeks fenolowy, substancje ekstrahujące się eterem naftowym. Badania te należy powtórzyć po zakończeniu prac rekonstrukcyjnych.
4. Badania w zakresie określonym w pkt 3 wykonane zostaną również po zakończeniu prac związanych z pogłębieniem odwiertu Mirocin-50.
5. Przed rozpoczęciem prac rekonstrukcyjnych/obróbkowych w odwiercie i po ich zakończeniu wykonane będą badania fizykochemiczne gleby/ziemi z terenu wiertni i obszaru przyległego, w celu kontroli i oceny wpływu planowanego przedsięwzięcia na ich jakość.

Badania gleby/ziemi będą przeprowadzone w zakresie: metale (As, Ba, Cr, Hg, Cd, Cu, Zn, Pb), suma węglowodorów C6-C12, suma węglowodorów C12-C35, fenol, wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA), węglowodory aromatyczne (BTEX), wodoprzepuszczalność (w pojedynczych próbkach ziemi pobieranych z głębokości przekraczającej 0,25 m p.p.t.), granulometria i pH_{KCl} (w próbkach gleby/ziemi pobieranych z gruntów grupy II). Badania będą obejmowały pobór prób pojedynczych gleby/ziemi z głębokości: 0,0 - 0,25 m p.p.t. oraz 0,25 – 1,0 m p.p.t., oraz 3 próby powierzchniowe uśrednione, z 3 sekcji wyznaczonych na terenie projektowanych prac.
6. Badania w zakresie określonym w pkt 5 wykonane zostaną również po zakończeniu prac związanych z pogłębieniem odwiertu Mirocin-50.
7. Plac wiertni oraz droga dojazdowa do wiertni zostaną utwardzone, np. płytami betonowymi.
8. Woda do celów bytowych i technologicznych w trakcie prac związanych z rekonstrukcją/obróbką odwiertów oraz pogłębieniem odwiertu Mirocin-50, będzie pobierana z istniejących ujęć wody i/lub dowożona beczkownikami. Na etapie opracowania projektu rekonstrukcji/obróbki otworu wiertniczego należy przeprowadzić rozpoznanie i ustalić ujęcie lub ujęcia, które będą w stanie zapewnić dostawę tej wody. Będzie to pobór rozłożony w czasie w taki sposób, aby nie zmniejszyć rezerw i nie pogorszyć warunków korzystania z zasobów wodnych dotychczasowych odbiorców.
9. Woda do celów socjalno-bytowych oraz woda do celów technologicznych (wykorzystywana do sporządzania płuczki oraz płynu zabiegowego) będą gromadzone w osobnych szczelnych zbiornikach zlokalizowanych na terenie wiertni.

10. Ścieki bytowe, w trakcie prac związanych z rekonstrukcją/obróbką odwiertów oraz pogłębianiem odwiertu Mirocin-50 będą gromadzone w przenośnych urządzeniach sanitarnych, które będą okresowo opróżniane przez uprawnionego odbiorcę, a ścieki przekazywane do oczyszczalni ścieków.
11. Materiały płuczkowe będą magazynowane w miejscach zabezpieczonych przed wpływem czynników atmosferycznych (np. w kontenerach, wiatach), na szczelnym, utwardzonym podłożu.
12. Kwas do zabiegu kwasowania dostarczany będzie w przystosowanych do tego celu cysternach lub pojemnikach.
13. Kwas do zabiegu kwasowania, będzie magazynowany w szczelnych kontenerach w opakowaniach lub zbiornikach, ułożonych w tacy przeciwrozlewczej. Ww. kontenery będą posadowione na podłożu z płyt betonowych, uszczelnionym geomembraną.
14. Środki używane do spieniania wody złożowej nie będą przygotowywane w strefie przyodwiertowej, lecz będą przywożone w gotowej postaci i dawkowane bezpośrednio do odwiert w określonej ilości.
15. Tereny pod magazynami olejów i smarów, pompami i zbiornikami płuczkowymi, zbiornikami płynu zabiegowego, urządzeniem wiertniczym będą zabezpieczone geomembraną.
16. Paliwa będą magazynowane w dwupłaszczowych zbiornikach. Zbiorniki te będą posadowione na podłożu z płyt betonowych, uszczelnionym geomembraną.
17. Wiertnię należy wyposażyć w środki do neutralizacji ewentualnych wycieków substancji ropopochodnych, np. sorbenty.
18. Wody opadowe lub roztopowe z terenu wiertni, poza obszarami narażonymi na zanieczyszczenie, będą za pomocą odpowiednich spadków powierzchni oraz rur drenarskich umiejscowionych w warstwach konstrukcyjnych placu, spływały do wykonanego wokół wiertni, uszczelnionego geomembraną rowu opaskowego, a następnie do szczelnego zbiornika ewaporacyjnego, skąd będą okresowo wybierane i wywożone przez specjalistyczną firmę do oczyszczalni ścieków lub wykorzystywane do celów technologicznych (np. sporządzania płuczki wiertniczej).
19. Wody opadowe lub roztopowe z miejsc narażonych na zanieczyszczenie, będą odprowadzane za pomocą odpowiednich spadków powierzchni części placu zabezpieczonej geomembraną oraz drenów, do dodatkowego szczelnego zbiornika, skąd będą okresowo wybierane i przekazywane uprawnionym odbiorcom do właściwego zagospodarowania lub po wcześniejszym zbadaniu ich jakości wykorzystywane do sporządzania płuczki wiertniczej.
20. Wody opadowe lub roztopowe z miejsc narażonych na zanieczyszczenie mogą być również odprowadzane do bodni, skąd będą przekazywane uprawnionym odbiorcom do właściwego zagospodarowania jako odpad lub po wcześniejszym zbadaniu ich jakości wykorzystywane do sporządzania płuczki wiertniczej.
21. Do sporządzenia płuczek wiertniczych i płynu zabiegowego (do zabiegu kwasowania) będą używane wyłącznie materiały posiadające specjalne atesty, określające procedury postępowania z nimi, w tym procedury ich unieszkodliwiania.
22. Płuczka wiertnicza oraz płyn zabiegowy (do zabiegu kwasowania) będą przygotowywane i używane w systemowych obiegach zamkniętych gwarantujących pełną szczelność instalacji.
23. Ciecz poreakcyjna (po zabiegu kwasowania) gromadzona będzie w szczelnych zbiornikach (np. dwupłaszczowych), posadowionych na terenie wyłożonym geomembraną. Ciecz poreakcyjna przekazywana będzie uprawnionym odbiorcom, w celu poddania jej procesom odzysku lub unieszkodliwiania.
24. Po zakończeniu prac rekonstrukcyjnych/obróbczych oraz po wykonaniu pogłębiania otworu Mirocin-50 zostanie przeprowadzona rekultywacja obszaru wiertni.

INWESTOR: ORLEN S. A. z siedzibą w Płocku, ul. Chemików 7, 09-411 Płock.

UZASADNIENIE

Do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie wpłynął wniosek z dnia 07 listopada 2022 r., znak: OGiE.DW.DWO.31-12.2022 Polskiego Koncernu Naftowego ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku, reprezentowanego przez Pana Macieja Nowakowskiego Dyrektora Wsparcia Prac Geologicznych, Oddziału Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na wydobywaniu gazu ziemnego ze złoża Miocin.

Wniosek wymagał uzupełnienia pod względem formalnym. Dlatego też, tut. Organ pismem z dnia 23 grudnia 2022 r., znak: WOOS.420.3.7.2022.BK.2 wezwał Inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnienia brakujących dokumentów. Wnioskodawca przy piśmie z dnia 11 stycznia 2023 r., znak: OGiE.DW.DWO.27-1.2023 przedłożył stosowne informacje oraz materiały.

Dokumentacja została skompletowana stosownie do zapisów art. 74 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i obejmowała m.in. wniosek Inwestora o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, Kartę informacyjną przedsięwzięcia, mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, a także informację o braku Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego dla terenu objętego przedsięwzięciem w granicach gminy Zarzecze, Roźwienica i Pawłosiów (za wyjątkiem działek nr 564/20 i 564/16 położonych w obrębie ewid. Cieszacin Mały) oraz wypisu i wyrys z Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego terenu budownictwa mieszkaniowego „Cieszacin Mały” działki nr 564/20, 564/16 w Gminie Pawłosiów, województwo podkarpackie, zatwierdzonego uchwałą Nr V/42/2003 Rady Gminy Pawłosiów z dnia 30 maja 2003 r.

Jak wynika z przedłożonych dokumentów wydobywanie kopaliny ze złoża Miocin jest związane z wydobywaniem ze złoża gazu ziemnego metodą otworów wiertniczych w ilości mniejszej niż 500 000 m³/dobę. Tym samym przedsięwzięcie, będące przedmiotem postępowania, należy zakwalifikować do grupy mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, których realizacja zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z uwagi na charakter wnioskowanego przedsięwzięcia ustalono, że należy je zaliczyć do przedsięwzięć, dla których przeprowadzenie procedury oceny oddziaływania na środowisko może być wymagane, na podstawie art. 63 ust. 1, w związku z art. 59 ust. 1 pkt 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w związku z § 3 ust. 1 pkt 41 lit. a („wydobywanie kopalin ze złoża metodą podziemną inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. b lub metodą otworów wiertniczych inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 24”, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, jest organem właściwym do wydania żądanej decyzji na podstawie art. 75 ust. 1, pkt 1 j ww. ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko gdyż przedsięwzięcie związane jest z wydobywaniem kopaliny ze złóż, o których mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r., poz. 633 ze zm.), prowadzonych na podstawie koncesji.

Informacja o złożonym wniosku została umieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie, pod Nr 1122/2022.

Liczba stron postępowania w niniejszej sprawie przekracza 10, stąd zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa

w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, do doręczeń korespondencji, zastosowano przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Obwieszczeniem z dnia 20 stycznia 2023 r., znak: WOOS.420.3.7.2022.BK.8 powiadomiono strony o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Po analizie przedłożonych materiałów stwierdzono, że Karta informacyjna przedsięwzięcia, nie przedstawia istotnych zagadnień dotyczących planowanego zamierzenia, a tym samym nie odpowiada wymogom, określonym dla tego typu dokumentacji, w art. 62a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. W związku z powyższym, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie pismami: z dnia 07 lutego 2023 r., znak: WOOS.420.3.7.2022.BK.13, z dnia 27 lutego 2023 r., znak WOOS.420.3.7.2022.BK.18 i z dnia 31 maja 2023 r., znak: WOOS.420.3.7.2022.BK.32 wezwał Inwestora do uzupełnienia tego dokumentu. Tutejszy Organ o podjętych działaniach poinformował strony postępowania poprzez Obwieszczenia: z dnia 07 lutego 2023 r., znak: WOOS.420.3.7.2022.BK.14, z dnia 27 lutego 2023 r., znak WOOS.420.3.7.2022.BK.19 i z dnia 31 maja 2023 r., znak: WOOS.420.3.7.2022.BK.33.

Stosownie do wyżej przywołanych wezwań: w dniu 21 kwietnia 2023 r., przy piśmie znak: OGiE.DW.DWO.30-3.2023 i w dniu 26 lipca 2023 r., przy piśmie znak: OGiE.DW.DWO.16-72023, zostały złożone wymagane informacje. Przesłane wyjaśnienia, w sposób dostateczny przedstawiały zagadnienia istotne z punktu widzenia ochrony środowiska, pozwalając ocenić skalę możliwych oddziaływań planowanego zamierzenia na środowisko.

W ramach prowadzonego postępowania, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie, działając na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 4 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, pismem z dnia 10 sierpnia 2023 r., znak: WOOS.420.3.7.2022.BK.38 zwrócił się do Dyrektora Zarządu Zlewni w Krośnie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z prośbą o wydanie opinii, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Obwieszczeniem z dnia 10 sierpnia 2023 r., znak: WOOS.420.3.7.2022.BK.39 powiadomiono strony o przedłożeniu przez Inwestora ujednoliconej wersji Karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz o wystąpieniu do ww. organu opiniującego.

Dyrektor Zarządu Zlewni w Krośnie, w wydanej opinii z dnia 07 września 2023 r., znak: RZ.ZZŚ.1.4091.118.2023.KŚ stwierdził, iż dla planowanego przedsięwzięcia przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko, nie jest wymagane. Przekazane stanowisko nie wskazywało na konieczność uwzględniania w niniejszej decyzji warunków realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia.

Podczas analizy informacji zawartych w przedłożonej dokumentacji uwzględniono kryteria selekcji określone w art. 63 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego materiału dowodowego, w tym ww. opinią Dyrektora Zarządu Zlewni w Krośnie tut. Organ uznał, że w przedmiotowym przypadku, nie jest konieczne przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko i sporządzenie tak obszernego dokumentu, jakim jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Jednocześnie uznał, że wystarczającym dokumentem dla określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, będzie przedłożona Karta informacyjna przedsięwzięcia, zawierająca niezbędne informacje o projektowanym zamierzeniu.

Wobec powyższego, mając na uwadze brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, nie zaistniała konieczność zapewnienia udziału społeczeństwa, o którym mówi art. 79 ust. 1 ww. ustawy

o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Przed wydaniem niniejszej decyzji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Rzeszowie Obwieszczeniem z dnia 12 września 2023 r., znak: WOOS.420.3.7.2022.BK.44 powiadomił strony o wydanej opinii przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Krośnie. Ponadto w ww. Obwieszczeniu stosownie do zapisów art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego powiadomiono strony o zebranych materiale dowodowym, niezbędnym do wydania wnioskowanej decyzji środowiskowej. We wskazanym terminie żadna ze stron, nie skorzystała z możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów, na podstawie których wydano przedmiotową decyzję.

Na etapie prowadzonego postępowania pismem z dnia 24 lipca 2023 r. Inwestor poinformował, że w dniu 3 lipca 2023 r. nastąpiła zmiana nazwy Spółki, z dotychczasowej: Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A., na: ORLEN Spółka Akcyjna (w skrócie ORLEN S.A.). Jednocześnie poinformował, że zmiana dotyczy wyłącznie nazwy firmy. Pozostałe dane, w tym NIP, REGON, nr KRS, adres siedziby i forma prawna firmy, pozostają bez zmian.

ORLEN S. A. w Płocku, uprzednio Polski Koncern Naftowy ORLEN S. A. w Płocku, a jeszcze wcześniej Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S. A. w Warszawie na terenie złoża Mirocin prowadzi działalność w zakresie wydobywania gazu ziemnego, metodą otworową. Koncesja nr 39/94 na wydobywanie kopaliny ze złoża Mirocin, została udzielona wówczas Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu S. A. Sanockiemu Zakładowi Górnictwa Nafty i Gazu w dniu 06 kwietnia 1994 r. przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w Warszawie. Koncesja ta została zmieniona decyzjami: z dnia 24 marca 1995 r., znak: BKGo/MN/95/458, z dnia 26 sierpnia 1997 r., znak: GK/wk/MN/2926/97, z dnia 04 listopada 2011 r., znak: DGiKGe-4771-26/48239/11/BG oraz z dnia 21 czerwca 2017 r., znak: DGK-IV.4771.4.2016.BG. W związku ze zbliżającym się upływem terminu ważności tej koncesji i planowaną dalszą eksploatacją złoża, niezbędne jest jej przedłużenie, do czasu zakończenia wydobywania kopaliny.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na zmianie koncesji w zakresie przedłużenia okresu jej obowiązywania, zmianie granic obszaru i terenu górniczego, włączeniu do stałej eksploatacji odwiertów: Mirocin-65, -66K, -67K, -68K, -69K, a także na włączeniu kolejnych otworów Mirocin-70, -71K, -72K, -73K, -74K, -75K, -76K, -77K. W ramach przedsięwzięcia wykonane zostanie pogłębienie odwiertu Mirocin-50. Obecna głębokość tego odwiertu to ok. 1068 m p.p.t., a planowana głębokość to ok. 1295 m p.p.t.

Zagospodarowanie nowych odwiertów M-65, -66K, -67K, -68K i -69K (odwierconych na podstawie koncesji nr 24/99/p na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego w rejonie „Przeworsk-Jarosław-Stubno”), zostało uwzględnione w postępowaniach prowadzonych przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie, zakończonych decyzjami o środowiskowych uwarunkowaniach:

- z dnia 28 września 2020 r., znak: WOOS.420.3.2.2020.AD.29 – „Budowa instalacji służących do poprawy parametrów jakościowych paliw gazowych wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi w ramach zadania: Zagospodarowanie odwiertów Mirocin 66K, 67K, 68K, 69K- KGZ Jodłówka”,
- z dnia 15 października 2018 r., znak: WOOS.420.3.4.2018.AK.13 – „Zagospodarowanie odwiertu Mirocin 65- KGZ Jodłówka”.

W dalszym etapie rozpoznania złoża przewidziano na obszarze koncesji nr 24/99/p „Przeworsk-Jarosław-Stubno” odwiercenie ośmiu nowych odwiertów (M-70, M-71K, M-72K, M-73K, M-74K, M-75K, M-76K, M-77K). Przedsięwzięcie polegające na zagospodarowaniu ww. otworów będzie przedmiotem odrębnego postępowania i w tym zakresie będzie wydana osobna decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Złoże gazu ziemnego Mirocin położone jest na terenie gminy Zarzecze w powiecie przeworskim oraz gmin Pawłosiów i Roźwienica w powiecie jarosławskim, w województwie podkarpackim. Otwór Mirocin-50 położony jest na działce nr 625, obręb ewidencyjny Zalesie w gminie Zarzecze, w północnej części złoża.

Złoże objęte jest aktualnie obszarem górniczym o nazwie „Mirocin-2”. Powierzchnia obszaru górniczego wynosi ok. 13 890 339 m². Teren górniczy pokrywa się z granicami

obszaru górniczego. W związku ze zmianą granic horyzontów eksploatowanych oraz udokumentowaniem nowego poziomu gazonośnego zaprojektowany został nowy obszar górniczy „Mirocin-3”. Granice i kształt projektowanego obszaru górniczego wyznaczone zostały na podstawie kształtu i położenia sumarycznego konturu udokumentowanych horyzontów gazonośnych złoża. Powierzchnia projektowanego obszaru górniczego „Mirocin-3” wynosić będzie ok. 17 387 078 m² (ok. 8 137 401 m² w obrębie powiatu przeworskiego i ok. 9 249 677 m² w obrębie powiatu jarosławskiego). Projektowany teren górniczy pokrywał się będzie z granicami obszaru górniczego.

Na złożu Mirocin znajduje się jeden ośrodek zbioru gazu, tj. OZG Mirocin. Pod względem organizacyjnym złożo gazu ziemnego Mirocin podlega pod Kopalnię Gazu Ziemnego Jodłówka. Nadzór nad eksploatacją złoża sprawuje Okręgowy Urząd Górniczy w Krośnie.

Kopalnią podstawową wydobywaną ze złoża Mirocin jest wysokometanowy gaz ziemny, nie zawierający szkodliwych domieszek ze śladowymi ilościami węglowodorów ciężkich, zakumulowany w osadach piaskowcowych i piaskowcowo-mułowcowych miocenu (sarmatu i badenu górnego). Liczba poziomów gazonośnych na złożu to 13. W złożu nie stwierdzono występowania kopaliny towarzyszących lub współwystępujących.

Obecnie złożo udostępnione jest przez 32 odwierty, w tym część otworów przeznaczona jest do zatłaczania wód złożowych. Technologia wydobywania i uzdatniania gazu nie odbiega od powszechnie stosowanej w krajowej praktyce udostępniania złóż gazowych. Gaz ziemny ze złoża Mirocin wydobywany jest metodą otworową, tzn. przy pomocy odpowiednio wykonanych i wyposażonych technicznie odwiertów, których to wyposażenie (wgłębne i napowierzchniowe) zapewnia prawidłową eksploatację i bezpieczne ujęcie płynów złożowych. Przy odwiertach wyposażonych w głowice eksploatacyjne znajdują się również inne urządzenia związane z eksploatacją: dawkowniki metanolu, separatory, odcinki pomiarowe, połączenia rurowe i zbiorniki na wodę złożową. Metanol wprowadzany przez dawkowniki do strumienia wydobywanego gazu zapobiega tworzeniu się korków hydratowych w gazociągach.

Gaz ziemny wydobywany jest samoczynnie z wykorzystaniem energii ciśnienia złożowego w warunkach ekspansyjno-wodnonaporowych. Wydobyty gaz ziemny pod pełnym ciśnieniem głowicowym transportowany jest gazociągami do ośrodka zbioru gazu. Tam gaz podlega procesowi przygotowania do transportu poprzez redukcję ciśnienia, oddzielenie wody złożowej i ewentualnych cząstek stałych, oraz dodatkowemu osuszeniu.

Woda złożowa wydobywana z gazem ziemnym odprowadzana jest z oddzielaczy przyodwiertowych do zbiorników znajdujących się przy odwiertach, gdzie następuje jej opomiarowanie. Następnie woda ta jest transportowana i gromadzona w zbiorniku nieoczyszczonej wody. Po ustabilizowaniu się zwierciadła wody i opadnięciu na dno cząstek stałych, woda złożowa przetłaczana jest do drugiego zbiornika magazynowego wody. W trakcie przepływu wody przez obydwa zbiorniki, następuje w nich sedymentacja zanieczyszczeń. Wstępnie oczyszczona ciecz, zasysana jest pompą, a następnie przechodząc przez filtry wody złożowej, zatłaczana zostaje do odwiertu Mirocin-5. Zatłaczanie wód złożowych do złoża Mirocin, odbywa się obecnie na podstawie koncesji nr 39/94 na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Mirocin, rozszerzonej o możliwość zatłaczania wód decyzją Ministra Środowiska z dnia 21 czerwca 2027 r., znak: DGK-IV.4771.4.2016.BG. Zatłaczanie prowadzi się zgodnie z projektem zatłaczania, zatwierdzonym przez Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego. Woda złożowa ze złoża Mirocin, może być również wywożona i zatłaczana do złoża Jarosław.

Wydobycie gazu ziemnego ze złoża Mirocin w 2021 r. wyniosło: ok. 64,81 mln m³. Z wielkości rocznego wydobywania gazu ziemnego wynika, że dobowe wydobycie gazu ziemnego ze złoża Mirocin kształtuje się na poziomie ok. 177 561 m³.

Eksploatacja złoża prowadzona będzie zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (Dz. U. z 2014 r., poz. 812).

Obecnie na terenie złoża funkcjonuje ośrodek zbioru gazu Mirocin, gdzie źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza są m. in.: kotły i agregaty prądowłórcze opalane gazem ziemnym, eksploatowane na potrzeby technologiczne i grzewcze. Roboty górnicze w obrębie odwiertów, w tym odwiertu M-50 są/będą związane z emisją zanieczyszczeń do powietrza w wyniku spalania oleju napędowego w m. in.: agregatach prądowłórczych, silnikach spalinowych oraz kotłowni kontenerowej (w okresie jesienno-zimowym). Dodatkowo, źródłem emisji będzie spalanie paliw w silnikach: pojazdów ciężarowych, dostawczych, osobowych i maszyn budowlanych, jak również załadunek/rozładunek oleju napędowego do zbiornika magazynowego i eksploatacja pochodni (gaz).

Jak wskazano w przedłożonej dokumentacji prace w odwiercie Mirocin-50 będą prowadzone z placu wiertni przygotowanej do odwiercenia odwiertu Mirocin-77, po zakończeniu wszystkich prac w tym odwiercie.

W celu ograniczenia wpływu prowadzonych prac na jakość powietrza przewiduje się m. in.: zastosowanie maszyn i urządzeń w dobrym stanie technicznym oraz eliminowanie pracy maszyn i pojazdów na biegu jałowym (np. podczas przerw w pracy, załadunku/wyładunku). Ponadto, zgodnie z dokumentacją przesył gazu realizowany jest/będzie w systemie szczelnie zamkniętym.

Najbliższe tereny chronione pod względem akustycznym, w stosunku do do eksploatowanych odwiertów i instalacji, stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dla których dopuszczalne wartości poziomu hałasu zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112) wynoszą 50 dB(A) w porze dziennej oraz 40 dB(A) w porze nocnej. Są to oddalone o ok. 100 m od OZG Mirocin i odwiertu zatłaczającego wodę Mirocin-5.

Głównym źródłem hałasu emitowanym do środowiska na etapie eksploatacji przedsięwzięcia będą, tak jak dotychczas, ciągi redukcyjno-pomiarowe, syfonowanie odwiertów (upusty gazu), regeneracja glikolu z tłocznia, kotłownia. Zarówno budynek regeneracji glikolu z tłocznia, jak i budynek techniczny, w którym zlokalizowana jest kotłownia, tłocznia wody i agregatornia, są o lekkiej, stalowej konstrukcji w obudowie z płyt warstwowych systemowych. Takie rozwiązanie techniczne stanowi zabezpieczenie przed hałasem powodowanym pracą zabudowanych tam urządzeń. Biorąc pod uwagę, że proces syfonowania będzie krótkotrwałym źródłem oddziaływań akustycznych, przeprowadzanym jedynie w porze dnia (pomiędzy godzinami 7 – 15), a hałas wytwarzany przez węzły redukcyjne wynosi ok. 65 dB, przewiduje się, iż eksploatacja przedsięwzięcia nie wpłynie na pogorszenie klimatu akustycznego w rejonie jego lokalizacji i nie będzie powodować przekroczeń wartości dopuszczalnych hałasu dla pory dnia i pory nocy na ww. terenach prawnie chronionych pod względem akustycznym.

Jak wyjaśniono w dokumentacji, najbliższe tereny chronione pod względem akustycznym w rejonie odwiertu Mirocin-50 (przeznaczonego do pogłębienia), mają charakter zabudowy zagrodowej, jednakże przyjęto dla nich zgodnie z ww. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r., bardziej rygorystyczne wartości dopuszczalne poziomów hałasu - jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, tj. 50 dB dla pory dnia oraz 40 dB dla pory nocy.

Najbliższa zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest w odległości ok. 115 m na południe od odwiertu Mirocin-50. Ponadto, od terenu odwiertu oddzielona jest ścianą lasu o szerokości ok. 40 m.

Zgodnie z informacjami zawartymi w uzupełnieniu Karty informacyjnej przedsięwzięcia, w związku z przedsięwzięciem uciążliwości akustyczne wystąpią w trakcie pogłębienia i eksploatacji odwiertu Mirocin-50.

Źródłem hałasu na etapie pogłębienia odwiertu będzie urządzenie wiertnicze. Moc akustyczna silników zasilających pompy płuczkowe wynosi 96 - 100 dB, agregatów prądowłórczych - ok. 100 dB, silnik napędowy wyciągu wiertniczego - ok. 93 dB, hamulca wyciągowego - ok. 95 dB. Agregaty prądowłórcze znajdują się kontenerach dźwiękochłonnych. Natężenie ruchu pojazdów szacowane jest maks. na ok. 17 poj./dobę.

W uzupełnieniu Karty informacyjnej przedsięwzięcia wyjaśniono, iż dla analogicznego przedsięwzięcia w trakcie prac związanych z pogłębieniem odwiertu z wykorzystaniem tego

samego urządzenia wiertniczego, w punktach receptorowych zlokalizowanych w odległości ok. 150 m od odwiertu, nie odnotowano przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomów hałasu.

Ponadto, oddziaływanie to będzie miało charakter okresowy (czas trwania tego etapu szacowany jest na ok. 35 dni) i ustanie po zakończeniu prac wiertniczych.

Źródłem hałasu będą również procesy syfonowania: na etapie pogłębiania w ciągu dwóch dni z częstotliwością 8 razy na dobę po ok. 30 minut, na etapie eksploatacji w ciągu pierwszych 5 lat nie przewiduje się ich, w schyłkowej fazie eksploatacji może wystąpić konieczność wykonywania tego procesu od 1 do 6 razy w ciągu miesiąca po ok. 10-15 minut.

Poziom dźwięku w trakcie tego procesu szacowany jest na ok. 90 -100 dB przy odwiercie.

Zatem będą to uciążliwości krótkotrwałe, ponadto, wystąpią wyłącznie w porze dziennej (tj. w godz. od 06.00 do 22.00) i ustaną po zakończeniu procesu.

Biorąc powyższe pod uwagę, przewiduje się, że przedsięwzięcie, nie będzie powodować przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomów hałasu na najbliższych terenach chronionych pod względem akustycznym w jego rejonie.

Działania związane z dalszą eksploatacją gazu ze złoża i planowanymi pracami na złożu skutkować będą wytwarzaniem odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne. Wytworzone odpady będą magazynowane selektywnie, w wyznaczonych miejscach i sukcesywnie przekazywane podmiotom prowadzącym działalność w zakresie zbierania lub przetwarzania odpadów. Prowadzona jest ilościowa i jakościowa ewidencja wytwarzanych odpadów. Przestrzegane będą ogólne zasady wynikające z ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. 2023 r., poz. 1587 ze zm.).

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300) (PGW), planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest w obrębie jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) „Mleczka od Łopuszki do ujścia z Mleczką Wschodnią od Węgierki” - kod: RW200011226899, typ: RzN - rzeka nizinna. Wskazana JCWP jest naturalną częścią wód, monitorowaną, której stan oceniono jako zły (w tym stan ekologiczny – słaby, stan chemiczny – brak danych). Jest ona wskazana jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych, którymi są: umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot amonowy, fosfor ogólny, fosforany, BZT₅, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C, IO]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji ichtiofauny o ile jest monitorowany wskaźnik diadromiczny D; dobry stan chemiczny.

Stosownie do zapisów art. 56 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r., poz. 1478, ze zm.), celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione jest ochrona oraz poprawa ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć co najmniej dobry stan ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu ekologicznego i stanu chemicznego.

Dla omawianej JCWP zostały ustanowione odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych w trybie art. 4 ust. 4 oraz art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Termin osiągnięcia celu środowiskowego – do 2027 r. Odstępstwo z art. 4 ust. 4 RDW polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźnika: azot ogólny, spowodowane warunkami naturalnymi, a wobec substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE - spowodowane brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Odstępstwo z art. 4 ust. 5 RDW polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: azot amonowy, fosfor ogólny, fosforany, BZT₅, przewodność elektrolityczna właściwa w 20°C, IO, spowodowane występowaniem w obrębie terenu zlewni presji trwale uniemożliwiających osiągnięcie celów środowiskowych, które jednocześnie zaspokajają ważne potrzeby społeczno-gospodarcze (na obecnym etapie stwierdzono brak alternatywnych opcji zaspokojenia tych potrzeb).

Ponadto, zlewnia JCWP „Mleczka od Łopuszki do ujścia z Mleczką Wschodnią od Węgierki” została zaliczona do obszarów chronionych:

- obszary wyznaczone jako tereny wrażliwe na mocy dyrektywy 91/271/EWG - obszary wrażliwe na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód,
- obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, dla których utrzymanie lub poprawa stanu wód jest ważnym czynnikiem w ich ochronie, tj.: Przemysko-Dynowski Obszar Chronionego Krajobrazu PL.ZIPOP.1393.OCHK.180.

Na podstawie PGW, teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest w obrębie Jednolitej Części Wód Podziemnych JCWPd nr 153 (kod: GW2000153) - jest to monitorowana część wód, której stan oceniono w PGW jako dobry (w tym stan ilościowy – dobry, stan chemiczny – dobry). Jest ona wskazana jako niezagrożona ryzykiem nieosiągnięciem celów środowiskowych, którymi są zachowanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego, bez ustanowionych odstępstw.

Ponadto ww. JCWPd została zaliczona do obszarów chronionych, przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia.

W świetle zapisów art. 59 ustawy Prawo wodne, celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest: zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, ich ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Celem środowiskowym dla obszarów chronionych jest osiągnięcie norm i celów wynikających z przepisów, na podstawie których te obszary chronione zostały utworzone, przepisów ustanawiających te obszary lub dotyczących tych obszarów, o ile nie zawierają one w tym zakresie odmiennych uregulowań (art. 61 ust. 1 ustawy Prawo wodne).

W granicach projektowanego obszaru i terenu górniczego „Mirocin”, nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią.

W obrębie obszaru i terenu górniczego „Mirocin-3” wody podziemne występują w postaci czwartorzędowego poziomu wodonośnego, jednak w dużej części tego obszaru i terenu górniczego brak jest użytkowego poziomu wodonośnego. Czwartorzędowy poziom wodonośny na analizowanym terenie ma charakter porowy, budują go piaski i żwiry. Głębokość występowania zwierciadła wód podziemnych waha się od 0,5 do 26,8 m p.p.t., natomiast miąższość warstwy wodonośnej wynosi średnio 5 m. W rejonie planowanego do pogłębienia otworu Mirocin-50 brak jest użytkowego poziomu wodonośnego (Mapa hydrologiczna Polski w skali 1:50 000, arkusz nr 984 Jarosław).

Osadami podścielającymi utwory czwartorzędowe, w których może występować użytkowy poziom wodonośny, są osady miocenu wykształcone jako ropy, ropy, mułowce i mułki, stanowiące izolację poziomu czwartorzędowego od głębiej zalegających utworów geologicznych, w tym eksploatowanych horyzontów gazonośnych. Dotychczas udokumentowane horyzonty gazonośne złoża gazu ziemnego Mirocin zalegają na głębokości od 518 do 1451 m p.p.t.

Teren przedsięwzięcia zlokalizowany jest poza granicami głównych zbiorników wód podziemnych.

Zgodnie z „Ewidencją melioracji wodnych” w obrębie terenu planowanego przedsięwzięcia występują urządzenia melioracji wodnych - sieć drenarska. W związku z powyższym, w przypadku przerwania lub uszkodzenia sieci drenarskiej w trakcie prowadzenia robót należy przystąpić do natychmiastowego zabezpieczenia sieci przed przedostaniem się zanieczyszczeń do wnętrza rur i dokonać ich naprawy w celu zachowania sprawności użytkowej całej sieci drenarskiej. Przebudowa lub częściowa likwidacja sieci drenarskiej winna być wykonana w sposób nienaruszający interesów osób trzecich. Projekt przebudowy (likwidacji) urządzeń melioracji wodnych należy uzgodnić z właścicielami działek znajdujących się w zasięgu oddziaływania ich przebudowy (likwidacji) lub z właściwym

terenowo Rejonowym Związkiem Spółek Wodnych, w przypadku gdy właściciele tych działek są w nim zrzeszeni. Właściciel urządzenia melioracji wodnych, które zostało zlikwidowane lub przebudowane zgodnie z art. 196 ust. 15, dokonuje zgłoszenia do Wód Polskich zmiany danych w terminie 30 dni od dnia wystąpienia tych zmian, w celu aktualizacji ewidencji melioracji wodnych.

Biorąc pod uwagę, iż teren złoża Mirocin położony jest częściowo na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej w Urzejowicach, ustanowionej rozporządzeniem Nr 46/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej zlokalizowanego w miejscowości Urzejowice (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2016 r. poz. 4247), w której obowiązuje zakaz wydobywania kopalin, z wyłączeniem eksploatacji gazu ziemnego prowadzonej w granicach obszarów górniczych istniejących w dniu ustanowienia strefy ochronnej ujęcia (§ 3 ust. 1 pkt 6), dostosowano przebieg granic projektowanego obszaru górniczego „Mirocin-3”, tak aby nie obejmował większej powierzchni niż obecny obszar górniczy „Mirocin-2” w obrębie terenu ochrony pośredniej ww. ujęcia.

W obrębie terenu ochrony pośredniej strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych w Urzejowicach, występującego częściowo w granicach obszaru i terenu górniczego „Mirocin-3”, nie planuje się żadnych prac w ramach analizowanego przedsięwzięcia. W związku z powyższym, realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia, nie będzie związana z naruszeniem któregośkolwiek z zakazów wynikających z powyższego rozporządzenia.

Złoże gazu ziemnego „Mirocin” jest już zagospodarowane – na potrzeby eksploatacji złoża funkcjonują odwierty wydobywcze oraz ośrodki techniczne i administracyjne.

W trakcie eksploatacji złoża Mirocin na odwiertach udostępniających przedmiotowe złożo, w wyniku spadku produkcji lub z powodu złego stanu technicznego, mogą zostać podjęte działania (rekonstrukcje, obróbki, zabiegi intensyfikacji wydobywania, zabiegi wspomagające wynoszenie wody złożowej), w celu przywrócenia im zdolności produkcyjnej.

Istniejące odwierty udostępniające złożo, w których nastąpi spadek produkcji lub z powodu ich złego stanu technicznego, mogą zostać przekazane do rekonstrukcji w celu przywrócenia im zdolności produkcyjnej (zamknięcie wyeksploatowanych bądź zawodnionych horyzontów i udostępnienie do eksploatacji innych). Rekonstrukcja ta obejmuje czynności prowadzące do poprawy stanu technicznego wyposażenia wgłębnego i/lub ma przygotować odwiert do wykonania zabiegów stymulacyjnych (np. kwasowania).

W celu poprawy stanu technicznego wyposażenia wgłębnego i/lub napowierzchniowego prowadzi się prace obróbcze w odwiertach.

Ww. prace prowadzone będą w odwiertach już istniejących, które w strefie występowania możliwych użytkowych poziomów wodonośnych, posiadają szczelną konstrukcję w postaci zarurowania i zacementowania. Na obecnym etapie nie jest możliwe wskazanie konkretnych lokalizacji prac rekonstrukcyjnych.

Przed rozpoczęciem prac rekonstrukcyjnych konieczne jest wykonanie placu wiertni wokół istniejącego odwiertu, na którym zlokalizowane zostanie urządzenie wiertnicze wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną.

W ramach prac rekonstrukcyjnych i obróbczych odwiertów w zależności od ich rodzaju mogą być wykonywane następujące prace:

- wymiana zestawu wydobywczego lub jego części w odwiercie,
- zwiercenie istniejących korków cementowych lub mechanicznych,
- pogłębienie odwiertu lub wykonanie nowej odnogi typu „side track”, tak aby mogła udostępnić nieeksploatowaną część złoża,
- wykonanie zabiegów intensyfikujących wydobywanie (przemycanie strefy złożowej substancjami o odczynie kwaśnym lub zasadowym),
- likwidacja udostępnionego interwału produkcyjnego poprzez wykonanie korków cementowych, zapięcie korków mechanicznych lub stosowanie obu technik równocześnie,

- udostępnienie do eksploatacji wyższego lub niższego poziomu gazonośnego poprzez wykonanie perforacji rur okładzinowych oraz uzbrojenie odwiertu w zestaw wydobywczy.

Po uzyskaniu odpowiedniego przepływu gazu lub poprawie ich stanu technicznego odwierty zostają ponownie włączone do eksploatacji.

W istniejących otworach, może wystąpić konieczność wykonania zabiegu intensyfikującego - kwasowania. Ciecz kwasująca stosowana w zabiegach intensyfikacji złóż sporządzana jest głównie na bazie technicznego kwasu solnego HCl, a jej stężenie może się mieścić w przedziale od 8-28%, przy czym najczęściej stosuje się ciecz kwasującą o stężeniu HCl 15%.

W istniejących odwiertach prowadzone mogą być również zabiegi wspomagające wynoszenie wody złożowej, polegające na zastosowaniu środków spieniających wodę złożową.

W ramach planowanego przedsięwzięcia wykonane zostanie pogłębienie odwiertu Mirocin-50. Inwestor w celu jak najmniejszej ingerencji w elementy środowiska zaplanował pogłębienie ww. odwiertu, zaraz po wykonaniu otworu rozpoznawczego Mirocin-77K (realizowanego w ramach odrębnego przedsięwzięcia). Prace w odwiercie M-50 będą prowadzone z placu wiertni przygotowanego dla otworu Mirocin-77K i z tego samego urządzenia po zakończeniu wszystkich prac w tym odwiercie. Prace związane z budową placu wiertni tj. odhumusowanie, wyłożenie placu płytami, budowa rowów opaskowych zostały już wykonane.

W rejonie przedmiotowego odwiertu Mirocin-50 wykonano badania stanu środowiska gruntowo – wodnego, w tym studni gospodarskich w rejonie 500 m od analizowanego odwiertu. Oprócz analiz fizykochemicznych, wykonano również pomiary głębokości występowania zwierciadła wód podziemnych.

W ramach pogłębiania odwiertu wykonane zostaną następujące prace:

- demontaż głowicy eksploatacyjnej i montaż głowicy przeciwerupcyjnej (prewentera),
- wyciągnięcie kolumny rur wydobywczych z odwiertu,
- likwidacja udostępnionego interwału produkcyjnego przez wykonanie korków cementowych, zapięcie korków mechanicznych lub stosowanie obu technik równocześnie
- prace wiertnicze polegające na pogłębieniu odwiertu w pionie lub wykonaniu nowej odnogi typu „side track”, tak aby można było udostępnić nieeksploatowaną część złoża,
- zapuszczanie do odwiertu kolejnej kolumny rur okładzinowych (w zależności od stanu odwiertu kolumna rur może być wyprowadzona do powierzchni terenu lub też może obejmować tylko wybrany interwał głębokościowy),
- zacementowanie kolumny rur w wybranym interwale,
- udostępnienie złoża poprzez wykonanie perforacji lub przez odcinek ostatniej kolumny rur okładzinowych cięty na powierzchni,
- zapuszczenie do odwiertu rur wydobywczych i zamontowanie głowicy eksploatacyjnej,
- przeprowadzenie próby złożowej/testu produkcyjnego,
- w przypadku stwierdzenia negatywnych prób złożowych – likwidacja otworu.

Zaraz po wykonaniu pogłębienia odwiertu Mirocin-50 planuje się wymianę jego wyposażenia. Roboty te zostaną wykonane na podstawie opracowanej dokumentacji i zgłoszenia do Okręgowego Urzędu Górniczego w Krośnie, jako remontu wyposażenia napowierzchniowej strefy przyodwiertowej.

Wielkość zużycia wody do celów technologicznych związanych z rekonstrukcją odwiertów zależy od głębokości odwiertu i szacunkowo wyniesie do 200 m³ na jeden odwiert.

Zużycie wody do celów technologicznych związanych z pogłębieniem odwiertu Mirocin-50 szacuje się w ilości ok. 250 m³.

Prawidłowa eksploatacja złoża gazu ziemnego Mirocin, nie niesie ze sobą zagrożenia zanieczyszczenia wód powierzchniowych, podziemnych i powierzchni ziemi. W celu zminimalizowania oddziaływania na środowisko prowadzonych robót stosowane są następujące rozwiązania: dwupłaszczowe zbiorniki metanolu, dwupłaszczowy zbiornik na

wodę złożową (Mirocin 62), betonowa taca pod stalowym zbiornikiem wody złożowej, podziemny dwupłaszczowy zbiornik na olej, podziemny dwupłaszczowy zbiornik na emulsję olejową, betonowe podłoże w magazynie odpadów i miejscu przechowywania paliw. Ponadto na terenie złoża Mirocin stosowane są następujące zabezpieczenia: podczas napełniania i rozładunku autocysterny wodą złożową stosuje się przenośną tacę metalową w celu zabezpieczenia podłoża w miejscu połączenia nalewaka z węzłem autocysterny, urządzenia energomechaniczne oraz nadziemne i podziemne urządzenia służące eksploatacji złoża są poddawane sukcesywnej wymianie, gdyż ulegają one zużyciu i korozji w wyniku długotrwałej pracy.

Procesy technologiczne oraz inne działania prowadzone obecnie, w związku z eksploatacją złoża „Mirocin”, w tym działania zabezpieczające środowisko gruntowo-wodne przed zanieczyszczeniem, nie ulegną zmianie.

Przeprowadzona analiza pozwala stwierdzić, iż przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać na wody powierzchniowe w zakresie parametrów biologicznych, hydromorfologicznych i fizykochemicznych. Tym samym stwierdza się, że projekt nie ma znaczenia dla osiągnięcia celów środowiskowych, wyznaczonych dla JCWP „Mleczka od Łopuszki do ujścia z Mleczką Wschodnią od Węgierki”.

Ze względu na fakt, że przedsięwzięcie nie oddziałuje na obszary chronione nie poddano analizie kwestii zaostrenia celów środowiskowych jednolitych części wód powierzchniowych względem obszarów, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. c w Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej.

Analiza przedłożonych dokumentów pozwala na stwierdzenie, że przedmiotowy projekt nie obejmuje działań, które mogą wpłynąć negatywnie na stan JCWPd 153 lub uniemożliwić osiągnięcie wyznaczonych dla niej celów środowiskowych.

Po zakończeniu okresu eksploatacji złoża Inwestor przystąpi do prac likwidacyjnych, według opracowanego wcześniej harmonogramu, zatwierdzonego przez Okręgowy Urząd Górniczy. Projektowane urządzenia wydobywcze, zbiorniki, urządzenia do obróbki technologicznej wydobywanego gazu zostaną zdemontowane i w zależności od ich stanu technicznego wykorzystane na innych obiektach kopalni lub będą złomowane. W wyeksploatowanych odwiertach gazowych zostaną wykonane korki cementowe, a na wylotach rur wydobywczych bloki z numerem i nazwą odwiertu. Drogi dojazdowe do odwiertów, w zależności od lokalnych potrzeb, zostaną adaptowane do innych celów lub zlikwidowane. Rurociągi podziemne będą wykopywane i demontowane lub pozostawione zostaną w ziemi po uprzednim odcięciu od źródła dopływu medium, przepłukaniu, wypełnieniu azotem i zaślepieniu wylotów. Sposób likwidacji odwiertów zapobiega migracji płynów i gazów między horyzontami, jak również zapobiega wpływowi ich na powierzchnię terenu.

Przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się poza granicami wielkopowierzchniowych form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2023 r. poz. 1336 ze zm.). Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest specjalny obszar ochrony siedlisk Starodub w Pełkiniach PLH180050, usytuowany w odległości ok. 5 km od granic złoża. Inne obszary wchodzące w skład sieci obszarów Natura 2000 znajdują się w większych odległościach.

Obszar objęty przedsięwzięciem usytuowany jest poza korytarzami migracyjnymi dla zwierząt wyznaczonym w *Projekcie korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce* (Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R.W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J.M., Zalewska H., Pilot M. 2005; zaktualizowanym w latach 2010 – 2012 przez Instytut Biologii Ssaków PAN w Białowieży), celem zapewnienia łączności ekologicznej, zarówno w skali całego kraju, jak i w skali europejskiej.

Złoże gazu ziemnego Mirocin położone jest w południowo-wschodniej części zapadliska przedkarpackiego, w odległości około 11 km od granicy nasunięcia karpacko-sterbnickiego. Teren pod względem morfologicznym, charakteryzuje się budową falistą z wyniesioną częścią północną do wysokości ok. 266 m n.p.m. oraz obniżeniami na południu do ok. 200 m n.p.m. Część południowa przybiera charakter równinny w formie pól uprawnych

i łąk. W części północno-zachodniej występuje niewielki kompleks leśny. Przedmiotowy rejon należy do typowo rolniczych. Większość powierzchni, bo około 78% obszaru i terenu górniczego „Mirocin-3” zajmują tereny rolne, w tym grunty orne, obszary upraw mieszanych oraz łąki i pastwiska. Skupiska leśne znajdują się w północnej i południowej części złoża. W północnej części są to lasy mieszane, w południowej lasy liściaste. Tereny zabudowane stanowią około 6% i w obrębie obszaru i terenu górniczego „Mirocin-3” zlokalizowane są w obszarze wsi Cieszacin Wielki, Zalesie, Żurawiczki. Tereny pokryte wodami stanowią około 2% obszaru i terenu górniczego „Mirocin-3”. W odległości około 2,6 km na północny wschód od projektowanego obszaru i terenu górniczego „Mirocin-3” przebiega autostrada A4.

Jak wynika z przedłożonej dokumentacji, w ramach przedsięwzięcia nie będzie przeprowadzana wycinka drzew i krzewów. Prace wycinkowe w miejscu wiertni zostały przeprowadzone przez nadleśnictwo Kańczuga w okresie jesiennym pod nadzorem leśników. Nie przewiduje się przeprowadzenia dodatkowej wycinki dla potrzeb realizacji zadania np. dla poszerzenia dróg dojazdowych. Prace związane z budową placu zostały już wykonane i obecnie, teren jest przygotowany do przeprowadzenia pogłębienia odwiertu Mirocin-50.

Uwzględniając powyższe oraz rodzaj i lokalizację przedsięwzięcia oraz skalę generowanych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, należy stwierdzić, że planowane zamierzenie nie będzie się wiązać ze znaczącym oddziaływaniem na elementy przyrodnicze środowiska, w tym na przedmioty ochrony ww. obszaru Natura 2000, jego integralność oraz spójność sieci Natura 2000. Przedsięwzięcie, nie wymaga zatem przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze, tym samym odpowiedniej oceny, o której mowa w art. 6.3 Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

Jednocześnie należy zauważyć, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, nie jest tożsama z zezwoleniem na przeprowadzenie czynności zakazanych w stosunku do gatunków chronionych na mocy ustawy o ochronie przyrody. W przypadku, gdy realizacja planowanego przedsięwzięcia będzie się wiązała z koniecznością naruszenia przepisów o ochronie gatunkowej roślin, grzybów i zwierząt, niezbędne będzie uzyskanie stosownych zezwoleń, o których mowa w art. 56 ustawy o ochronie przyrody.

Obiekty górnicze służące do prac eksploatacyjnych występują na tym terenie od lat i są trwale wpisane w lokalny krajobraz. W związku z czym, wnioskowane przedłużenie okresu obowiązywania przedmiotowej koncesji, zmiana granic obszaru i terenu górniczego, włączenie do stałej eksploatacji odwiertów, a także pogłębienie istniejącego odwiertu, nie wpłynie negatywnie na zmianę walorów krajobrazowych przedmiotowego obszaru.

Uwzględniając, iż funkcjonujące instalacje są wykonane z materiałów przystosowanych do zmiennych temperatur, posiadających odpowiednie atesty, a kontynuowanie eksploatacji, będzie prowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami branżowymi (w zakresie bezpieczeństwa pożarowego, ratownictwa górniczego), gwarantującymi szczelność układu, można stwierdzić, iż eksploatacja przedsięwzięcia, nie wpłynie znacząco na lokalny i globalny klimat.

Z dokumentacji wynika, iż realizacja i eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie się wiązała z powstawaniem oddziaływań skumulowanych z przedsięwzięciami realizowanymi i zrealizowanymi, znajdującymi się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia oraz w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Biorąc pod uwagę lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia i jego odległość od granicy państwa oraz przewidywany lokalny zasięg oddziaływania na etapie realizacji i eksploatacji, nie zachodzą możliwości generowania oddziaływań o charakterze transgranicznym.

Rozwiązania technologiczne dla planowanego zadania, spełniające wymagania dotyczące bezpieczeństwa obsługi i eliminacji ewentualnych zagrożeń, związanych z wydobywaniem kopaliny, będą gwarantować szczelność układu. Prowadzenie eksploatacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami branżowymi, a także dokonywanie przez Inwestora bieżących kontroli instalacji i urządzeń funkcjonujących w obiektach kopalni, w znacznym stopniu zminimalizują zakres oddziaływań generowanych do środowiska, przez co przedsięwzięcie nie będzie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi. Również

prawdopodobieństwo wystąpienia katastrofy naturalnej lub budowlanej zostanie znacząco zminimalizowane.

Praca instalacji do eksploatacji gazu jest całodobowo monitorowana, co umożliwia kontrolę procesu technologicznego. Zdarzeniem o charakterze poważnej awarii, może być w przypadku projektowanego przedsięwzięcia, zerwanie lub uszkodzenie głowicy odwiertu gazowego oraz uszkodzenie odcinka gazociągu i w następstwie tego niekontrolowany wypływ gazu ziemnego do atmosfery. Dla zabezpieczenia odwiertów ustanawiane są strefy bezpieczeństwa. Prawdopodobieństwo takiego zdarzenia jest niewielkie z uwagi na wysoką jakość zainstalowanych urządzeń, ogrodzenie terenów przyodwiertowych, nadzór nad pracą zainstalowanych urządzeń, a w przypadku gazociągów, przykrywająca je warstwa gruntu. Prowadzony monitoring pracy urządzeń oraz instalacji technologicznych gwarantuje bezpieczną eksploatację złoża i rejestruje ewentualne zaburzenia reżimu technologicznego, zabezpieczając i chroniąc środowisko przed potencjalnymi zagrożeniami.

Każda jednostka na terenie Kopalni posiada zaplecze materiałowo-sprzętowe wyposażone m.in. w: rękawy, maty absorpcyjne, poduszki, sorbenty, dyspergenty, zbiorniki na zebrane zanieczyszczenia i opaski uszczelniające na rurociągi wodnego.

Na wypadek wystąpienia poważnej awarii Inwestor posiada m.in. plan prowadzenia akcji ratowniczej, instrukcje alarmowania oraz plan operacyjny usuwania skutków awaryjnego zanieczyszczenia wód, gleby i powietrza atmosferycznego. Plan ten określa przedmiot, zakres i sposób postępowania w celu usuwania skutków zanieczyszczenia środowiska.

Z przeprowadzonego postępowania, w tym analizy całości zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie wynika, że sposób eksploatacji przedsięwzięcia, przy zachowaniu metod prowadzenia prac oraz rozwiązań technologicznych określonych w Karcie informacyjnej przedsięwzięcia wraz z jej uzupełnieniami, pozwoli na dotrzymanie obowiązujących standardów jakości środowiska, w tym zdrowia ludzi na obszarze w zasięgu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie przepisów przywołanych w podstawie prawnej orzeczono, jak w osnowie.

POUCZENIE

1. Integralną częścią niniejszej decyzji jest Charakterystyka przedsięwzięcia, stanowiąca opis przedsięwzięcia.
2. Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.
3. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Załącznik do decyzji:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Wojciech Wdowik

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)

Otrzymują:

1. P. Maciej Nowakowski Dyrektor Wsparcia Prac Geologicznych, Oddziału Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie - Pełnomocnik ORLEN S.A. z/s w Płocku, ul. Chemików 7, 09-411 Płock;
adres do korespondencji: Oddział Geologii i Eksploatacji PGNiG w Warszawie, ORLEN S.A, ul. M. Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa
2. Strony postępowania za pośrednictwem tablicy ogłoszeń i BIP RDOŚ w Rzeszowie
3. Strony postępowania za pośrednictwem Urzędu Gminy Pawłosiów, zgodnie z art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – poprzez platformę ePUAP
4. Strony postępowania za pośrednictwem Urzędu Gminy Roźwienica, zgodnie z art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – poprzez platformę ePUAP
5. Strony postępowania za pośrednictwem Urzędu Gminy Zarzecze, zgodnie z art. 49 Kpa w związku z art. 74 ust. 3 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko – poprzez platformę ePUAP

Do wiadomości:

1. Dyrektor Zarządu Zlewni w Krośnie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Bieszczadzka 5, 38-400 Krosno
2. WOOŚ; aa

**REGIONALNA DYREKCJA
OCHRONY ŚRODOWISKA
W RZESZOWIE**

WOOS.420.3.7.2022.BK.54

Rzeszów, dnia 31 października 2023 r.

**Charakterystyka przedsięwzięcia
polegającego na wydobywaniu gazu ziemnego ze złoża Mirocin**

Planowane przedsięwzięcia będzie polegało na kontynuacji prowadzonej eksploatacji gazu ziemnego ze złoża Mirocin. ORLEN S. A. w Płocku, uprzednio Polski Koncern Naftowy ORLEN S. A. w Płocku, a jeszcze wcześniej Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S. A. w Warszawie na terenie złoża Mirocin prowadzi działalność w zakresie wydobywania gazu ziemnego, metodą otworową. Koncesja nr 39/94 na wydobywanie kopaliny ze złoża Mirocin, została udzielona wówczas Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu S. A. Sanockiemu Zakładowi Górnictwa Nafty i Gazu w dniu 06 kwietnia 1994 r. przez Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w Warszawie. Koncesja ta została zmieniona decyzjami: z dnia 24 marca 1995 r., znak: BKGo/MN/95/458, z dnia 26 sierpnia 1997 r., znak: GK/wk/MN/2926/97, z dnia 04 listopada 2011 r., znak: DGiKGe-4771-26/48239/11/BG oraz z dnia 21 czerwca 2017 r., znak: DGK-IV.4771.4.2016.BG. W związku ze zbliżającym się upływem terminu ważności tej koncesji i planowaną dalszą eksploatacją złoża, niezbędne jest jej przedłużenie, do czasu zakończenia wydobywania kopaliny.

Złoże gazu ziemnego Mirocin położone jest w południowo-wschodniej części zapadliska przedkarpackiego, w odległości około 11 km od granicy nasunięcia karpacko-sterbnickiego. Teren pod względem morfologicznym, charakteryzuje się budową falistą z wyniesioną częścią północną do wysokości ok. 266 m n.p.m. oraz obniżeniami na południu do ok. 200 m n.p.m. Złoże Mirocin położone jest na terenie gminy Zarzecze w powiecie przeworskim oraz gmin Pawłosiów i Roźwienica w powiecie jarosławskim, w województwie podkarpackim.

Biorąc pod uwagę, iż teren złoża Mirocin położony jest częściowo na terenie ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej w Urzejowicach, ustanowionej rozporządzeniem Nr 46/2016 Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Krakowie z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej ujęcia wody podziemnej zlokalizowanego w miejscowości Urzejowice (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego z 2016 r. poz. 4247), w której obowiązuje zakaz wydobywania kopaliny, z wyłączeniem eksploatacji gazu ziemnego prowadzonej w granicach obszarów górniczych istniejących w dniu ustanowienia strefy ochronnej ujęcia (§ 3 ust. 1 pkt 6), dostosowano przebieg granic projektowanego obszaru górniczego „Mirocin-3”, tak aby nie obejmował większej powierzchni niż obecny obszar górniczy „Mirocin-2” w obrębie terenu ochrony pośredniej ww. ujęcia. W obrębie terenu ochrony pośredniej strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych w Urzejowicach, występującego częściowo w granicach obszaru i terenu górniczego „Mirocin-3”, nie planuje się żadnych prac w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na zmianie koncesji w zakresie przedłużenia okresu jej obowiązywania, zmianie granic obszaru i terenu górniczego, włączeniu do stałej eksploatacji odwiertów: Mirocin-65, -66K, -67K, -68K, -69K, a także na włączeniu kolejnych otworów Mirocin-70, -71K, -72K, -73K, -74K, -75K, -76K, -77K. W ramach przedsięwzięcia wykonane zostanie pogłębienie odwiertu Mirocin-50. Obecna głębokość tego odwiertu to ok. 1068 m p.p.t., a planowana głębokość ok. 1295 m p.p.t. Otwór Mirocin-50 położony jest na działce nr 625, obręb ewidencyjny Zalesie w gminie Zarzecze, w północnej części złoża.

Złoże objęte jest aktualnie obszarem górniczym o nazwie „Mirocin-2”. Powierzchnia obszaru górniczego wynosi ok. 13 890 339 m². Teren górniczy pokrywa się z granicami obszaru górniczego. W związku ze zmianą granic horyzontów eksploatowanych oraz udokumentowaniem nowego poziomu gazonośnego zaprojektowany został nowy obszar górniczy „Mirocin-3”. Granice i kształt projektowanego obszaru górniczego wyznaczone

zostały na podstawie kształtu i położenia sumarycznego konturu udokumentowanych horyzontów gazonośnych złoża. Powierzchnia projektowanego obszaru górniczego „Mirocin-3” wynosić będzie ok. 17 387 078 m² (ok. 8 137 401 m² w obrębie powiatu przeworskiego i ok. 9 249 677 m² w obrębie powiatu jarosławskiego). Projektowany teren górniczy pokrywał się będzie z granicami obszaru górniczego.

Na złożu Mirocin znajduje się jeden ośrodek zbioru gazu OZG Mirocin. Pod względem organizacyjnym złożę gazu ziemnego Mirocin podlega pod Kopalnię Gazu Ziemnego Jodłówka. Nadzór nad eksploatacją złoża sprawuje Okręgowy Urząd Górniczy w Krośnie.

Kopalnią podstawową wydobywaną ze złoża Mirocin jest wysokometanowy gaz ziemny, nie zawierający szkodliwych domieszek ze śladowymi ilościami węglowodorów ciężkich, zakumulowany w osadach piaszczystych i piaszczysto-mułowych miocenu (sarmatu i badenu górnego). Liczba poziomów gazonośnych na złożu to 13. W złożu nie stwierdzono występowania kopalin towarzyszących lub współwystępujących.

Obecnie złożę udostępnione jest przez 32 odwierty, w tym część otworów przeznaczona jest do zatłaczania wód złożowych. Technologia wydobywania i uzdatniania gazu nie odbiega od powszechnie stosowanej w krajowej praktyce udostępniania złóż gazowych. Gaz ziemny ze złoża Mirocin wydobywany jest metodą otworową, tzn. przy pomocy odpowiednio wykonanych i wyposażonych technicznie odwiertów, których to wyposażenie (wgłębne i napowierzchniowe) zapewnia prawidłową eksploatację i bezpieczne ujęcie płynów złożowych. Przy odwiertach wyposażonych w głowice eksploatacyjne znajdują się również inne urządzenia związane z eksploatacją: dawkowniki metanolu, separatory, odcinki pomiarowe, połączenia rurowe i zbiorniki na wodę złożową. Metanol wprowadzany przez dawkowniki do strumienia wydobywanego gazu zapobiega tworzeniu się korków hydratowych w gazociągach.

Gaz ziemny wydobywany jest samoczynnie z wykorzystaniem energii ciśnienia złożowego w warunkach ekspansyjno-wodnonaporowych. Wydobyty gaz ziemny pod pełnym ciśnieniem głowicowym transportowany jest gazociągami do ośrodka zbioru gazu. Tam gaz podlega procesowi przygotowania do transportu poprzez redukcję ciśnienia, oddzielenie wody złożowej i ewentualnych cząstek stałych, oraz dodatkowemu osuszeniu.

Woda złożowa wydobywana z gazem ziemnym odprowadzana jest z oddzielnicy przyodwiertowych do zbiorników znajdujących się przy odwiertach, gdzie następuje jej opomiarowanie. Następnie woda ta jest transportowana i gromadzona w zbiorniku nieoczyszczonej wody. Po ustabilizowaniu się zwierciadła wody i opadnięciu na dno cząstek stałych, woda złożowa przetłaczana jest do drugiego zbiornika magazynowego wody. W trakcie przepływu wody przez obydwa zbiorniki, następuje w nich sedymentacja zanieczyszczeń. Wstępnie oczyszczona ciecz, zasysana jest pompą, a następnie przechodząc przez filtry wody złożowej, zatłaczana zostaje do odwiertu Mirocin-5. Zatłaczanie wód złożowych do złoża Mirocin, odbywa się obecnie na podstawie koncesji nr 39/94 na wydobywanie gazu ziemnego ze złoża Mirocin, rozszerzonej o możliwość zatłaczania wód decyzją Ministra Środowiska z dnia 21 czerwca 2027 r., znak: DGK-IV.4771.4.2016.BG. Zatłaczanie prowadzi się zgodnie z projektem zatłaczania, zatwierdzonym przez Kierownika Ruchu Zakładu Górniczego. Woda złożowa ze złoża Mirocin, może być również wywożona i zatłaczana do złoża Jarosław.

W trakcie eksploatacji złoża Mirocin na odwiertach udostępniających przedmiotowe złożę, w wyniku spadku produkcji lub z powodu złego stanu technicznego, mogą zostać podjęte działania (rekonstrukcje, obróbki, zabiegi intensyfikacji wydobywania, zabiegi wspomagające wynoszenie wody złożowej), w celu przywrócenia im zdolności produkcyjnej.

Istniejące odwierty udostępniające złożę, w których nastąpi spadek produkcji lub z powodu ich złego stanu technicznego, mogą zostać przekazane do rekonstrukcji w celu przywrócenia im zdolności produkcyjnej (zamknięcie wyeksploatowanych bądź zawodzionych horyzontów i udostępnienie do eksploatacji innych). Rekonstrukcja ta obejmuje czynności prowadzące do poprawy stanu technicznego wyposażenia wgłębne i/lub ma przygotować odwiert do wykonania zabiegów stymulacyjnych (np. kwasowania).

W ramach planowanego przedsięwzięcia wykonane zostanie pogłębienie odwiertu Mirocin-50. Inwestor w celu jak najmniejszej ingerencji w elementy środowiska zaplanował pogłębienie ww. odwiertu, zaraz po wykonaniu otworu rozpoznawczego Mirocin-77K (realizowanego w ramach odrębnego przedsięwzięcia). Prace w odwiercie Mirocin-50 będą prowadzone z placu wiertni przygotowanego dla otworu Mirocin-77K i z tego samego urządzenia po zakończeniu wszystkich prac w tym odwiercie. Prace związane z budową placu wiertni tj. odhumusowanie, wyłożenie placu płytami, budowa rowów opaskowych zostały już wykonane.

W ramach pogłębiania odwiertu wykonane zostaną następujące prace:

- demontaż głowicy eksploatacyjnej i montaż głowicy przeciwerupcyjnej (prewentera),
- wyciągnięcie kolumny rur wydobywczych z odwiertu,
- likwidacja udostępnionego interwału produkcyjnego przez wykonanie korków cementowych, zapięcie korków mechanicznych lub stosowanie obu technik równocześnie
- prace wiertnicze polegające na pogłębieniu odwiertu w pionie lub wykonaniu nowej odnogi typu „side track”, tak aby można było udostępnić nieeksploatowaną część złoża,
- zapuszczanie do odwiertu kolejnej kolumny rur okładzinowych (w zależności od stanu odwiertu kolumna rur może być wyprowadzona do powierzchni terenu lub też może obejmować tylko wybrany interwał głębokościowy),
- zacementowanie kolumny rur w wybranym interwale,
- udostępnienie złoża poprzez wykonanie perforacji lub przez odcinek ostatniej kolumny rur okładzinowych cięty na powierzchni,
- zapuszczenie do odwiertu rur wydobywczych i zamontowanie głowicy eksploatacyjnej,
- przeprowadzenie próby złożowej/testu produkcyjnego,
- w przypadku stwierdzenia negatywnych prób złożowych – likwidacja otworu.

Zaraz po wykonaniu pogłębienia odwiertu Mirocin-50 planuje się wymianę jego wyposażenia. Roboty te zostaną wykonane na podstawie opracowanej dokumentacji i zgłoszenia do Okręgowego Urzędu Górniczego w Krośnie, jako remontu wyposażenia napowierzchniowej strefy przyodwiertowej.

Wydobycie gazu ziemnego ze złoża Mirocin w 2021 r. wyniosło: ok. 64,81 mln m³. Z wielkości rocznego wydobycia gazu ziemnego wynika, że dobowe wydobycie gazu ziemnego ze złoża Mirocin kształtuje się na poziomie ok. 177 561 m³.

Po zakończeniu okresu eksploatacji złoża Inwestor przystąpi do prac likwidacyjnych, według opracowanego wcześniej harmonogramu, zatwierdzonego przez Okręgowy Urząd Górniczy.

Prowadzenie eksploatacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami branżowymi, a także dokonywanie przez Inwestora bieżących kontroli instalacji i urządzeń funkcjonujących obiektach kopalni, w znacznym stopniu zminimalizują zakres oddziaływań generowanych do środowiska, przez co przedsięwzięcie nie będzie stwarzać zagrożenia dla zdrowia ludzi.

**Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
w Rzeszowie**

(-)

Wojciech Wdowik

(podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym)